

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi Z. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 25 stycznia 2006 r., sygn. akt V Cz (...), wydanego w sprawie z powództwa Z. S.

przeciwko Gminnej Gospodarce Komunalnej O.(...) Spółce z o.o. w W.

o odszkodowanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 25 stycznia 2008 r., w którym oddalono zażalenie tejże powódki złożone od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 24 sierpnia 2005 r. Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2005 r. odrzucono apelację powódki wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 7 marca 2007 r. oddalającego powództwo powódki o odszkodowanie i zadośćuczynienie.

W skardze powódka wskazała przepisy prawa procesowego, z którym jest sprzeczne zaskarżone postanowienie (art. 368 § 2 k.p.c. i art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c.). Podnosiła, że zaskarżone postanowienie wyrządziło jej szkodę i może być ona uprawdopodobniona całokształtem materiału dowodowego znajdującego się w sprawie, w której wydano wyrok z dnia 7 czerwca 2005 r. oddalający powództwo powódki. Według skarżącej, wzruszenie zaskarżonego postanowienia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest obecnie możliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać m.in. uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej wydaniem orzeczenia, którego skarga dotyczy. Skarżący wiąże powstanie szkody z wydaniem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 25 stycznia 2006 r. (pkt 4 skargi) i dla uprawdopodobnienia tej szkody „zgłasza całokształt materiału dowodowego, znajdującego się w aktach sprawy, na podstawie którego wydany został wyrok z 7 czerwca 2005 r. (...) oddalający powództwo powódki (...)”. W judykaturze Sądu Najwyższego akcentuje się to, że przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymóg uprawdopodobnienia szkody polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła oraz uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i przedstawienie stosownych dowodów. Niezbędne jest przy tym przeprowadzenie przekonującego wyводу wskazującego czas powstania szkody oraz związek przyczynowy pomiędzy nią a wydaniem zaskarżonego orzeczenia (np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nieopubl.). Wywód skarżącej (s. 2 skargi) nie spełnia z pewnością takich wymagań. Zawiera tylko ogólne stwierdzenie, że powódka poniosła szkodę, która została spowodowana zaskarżonym postanowieniem o oddaleniu zażalenia. Skarżąca nie precyzuje natomiast tego, na czym miałyby polegać eksponowana w skardze szkoda, jaki miałyby to być rodzaj szkody (szkoda majątkowa lub niemajątkowa) i jaka byłaby jej postać. Co więcej, w judykaturze Sądu Najwyższego wypowiedziano trafny pogląd, że ogólne odesłanie skarżącego do innych akt sądowych, mających stwierdzać istnienie szkody strony, poniesionej w wyniku wydania kwestionowanego orzeczenia, nie spełnia wymogów przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 (tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 2007 r., III CNP 92/07, nieopubl.).

W tej sytuacji z racji niespełnienia w skardze powódki wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. należało skargę odrzucić jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).